

Vakmanschap uiergezondheid telt bij robot

Een goede uiergezondheid op bedrijven die melken met een melkrobot wordt voor een groot deel bepaald door goed vakmanschap van de veehouder. Het gaat om maatwerk per bedrijf.

Dat blijkt uit een epidemiologische studie van Wageningen UR Livestock Research en de Faculteit Diergeneeskunde in Utrecht. Zij onderzochten de risicofactoren voor uiergezondheid op 150 bedrijven die melken met een robot. De hygiëne van de koe dient leidend te zijn bij te nemen managementmaatregelen, bijvoorbeeld het reinigen van de ligboxen. Ook moet men voldoende tijd besteden aan de gegevens uit de robot en aan de dagelijkse verzorging van de koeien. De melktechniek van de robot moet goed zijn afgesteld zodat spenen geen ringen of puntbloedinkjes vertonen na het melken. Sprayen van de spenen na het melken, waarmee meer dan 30 procent van de speen wordt geraakt (gerekend vanaf de onderzijde), is belangrijk voor een goede uiergezondheid.

Gunstige factoren

Als de koeien zelf voldoende naar de melkrobot komen, resulteert dat in een betere uiergezondheid op het bedrijf. Het gebruik van een wachtruimte kan daarbij gunstig zijn. De koeien moe-

ten goed uit de voeten kunnen in de stal en niet kreupel zijn. Bedrijven die voor het omschakelen naar een melkrobot een goede uiergezondheid hebben, doen het beter met de robot. Tevens hebben bedrijven met een hoge melkgift per koe en minder koeien een betere uiergezondheid. Bovendien hebben bedrijven die preventieve maatregelen nemen om de algemene gezondheid van het melkvee te verbeteren – zoals vrij zijn van paratbc en meedoen aan de GD-programma's voor IBR-vrij-certificering en het BVD-virusvrij-programma – een hogere uiergezondheidstatus.

Voeding

Ook voeding speelt een rol speelt bij de uiergezondheid. Vooral het voeren van de resten van de melkkoeien aan de droge koeien lijkt een negatief effect te hebben. Maar ook het sterk de nadruk leggen op veel structuur in het voer voor de melkgevende dieren, een hoger percentage stro en/of hooi in het rantsoen en het later maaien voor meer structuur in de kuil, blijken gerelateerd aan een slechtere uiergezondheid.

Onderzoek afrijpen maïs

Nederlandse melkveehouders kunnen de methaanuitstoot met 200.000 ton CO₂-equivalenten verminderen door aanpassing van het rantsoen. Het voeren van verder afgerijpte snijmaïs (meer dan 35 procent drogestof) is een voorbeeld. Het verder laten afrijpen van snijmaïs boven 35 procent droge stof resulteert in een (verdere) stijging van het zetmeelgehalte en een hogere pensbestendigheid. Melkveehouders verwachten een lagere voeropname, slechtere verteerbaarheid en uiteindelijk een lagere melkproductie met verder afgerijpte snijmaïs. Ook wordt gevreesd voor grotere kans op broei van de snijmaïskuilen.

Wageningen UR Livestock Research gaat op de Waiboerhoeve in Lelystad onderzoeken of deze vrees wel terecht is. Voor het onderzoek zijn op de Waiboerhoeve snijmaïskuilen aangelegd met een verschillende mate van afrijping. Zo worden de effecten op conserveringseigenschappen en broeigevoeligheid onderzocht. Uit een voerproef moet straks blijken wat de effecten van deze snijmaïskuil zijn op voeropname, verteerbaarheid en melkproductie.